

Profesor Antoni Śliwiński urodził się 15 listopada 1928 r. w Jarocinie. Od 1931 mieszkał w Turze, pow. Szubin, skąd w listopadzie 1939 wraz z rodziną został wysiedlony i wywieziony do Generalnej Guberni do Marianki w pow. Mińsk Mazowiecki. Tam w 1942 roku ukończył Szkołę Powszechną (w Gliniaku). Po uzyskaniu matury w 1947r. w Państwowym Gimnazjum i Liceum dla Dorosłych w Bydgoszczy rozpoczął studia w Uniwersytecie Poznańskim na Wydz. Matem. – Przyrodniczym na kierunku fizyki uzyskując stopień magistra filozofii z fizyki w 1952 roku. Wcześniej (w 1950) został zatrudniony w Uniwersytecie Poznańskim jako Zast. Asystenta najpierw pod kierunkiem Profesora Szczepana Szczeniowskiego a później (1952) na stanowisku Asystenta pod kierunkiem Doc. Marka Kwieka. Pod jego promotorstwem uzyskał doktorat z fizyki w 1960 r. na podstawie rozprawy p.t. „Figury

ugięcia światła na fali ultradźwiękowej dla układu ciecz-para i roztworu krytycznego.” Kontynuując prace naukowe w dziedzinie oddziaływań światła i ultradźwięków ośrodkach, w których występują fluktuacje fizycznych parametrów stanu, w roku 1964 w oparciu o rozprawę pt. „Oddziaływanie pomiędzy światłem i falą ultradźwiękową w ośrodku z fluktuacjami gęstości” uzyskał habilitację na wydz. Mat. Fiz. Chem. Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu; objął stanowisko docenta habilitowanego i został kierownikiem utworzonego Zakładu Akustyki Molekularnej w Instytucie Akustyki UAM. W roku 1970 rozpoczął działalność naukową i dydaktyczną w Instytucie Fizyki w nowo powołanym Uniwersytecie Gdańskim współtworząc ten Instytut i pracując aż do przejścia na emeryturę w roku 1999. Na Uniwersytecie Gdańskim otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego w roku 1973 i tytuł profesora zwyczajnego w roku 1979. Będąc organizatorem i opiekunem Zespołu naukowego fizyków akustyków w Instytucie Fizyki UG był również vice Dyrektorem tego Instytutu (1970-1978) a później (1978-1986) został Dyrektorem Instytutu Fizyki Doświadczalnej i był Kierownikiem Zakładu Fizyki Stosowanej (1978 – 1981). W latach 1981 - 1984 pełnił funkcję Dziekana Wydziału Mat. Fiz. Chem. UG a następnie w latach 1984 – 1986 Prorektora ds. Naukowych UG (*z funkcji tej w połowie kadencji złożył rezygnację, wraz z Prorektorami Prof. Z. Sawiczewską i Prof. B. Synakiem, protestując przeciwko odwołaniu przez ówczesne Władze, Rektora UG Prof. K. Taylora*). Od początku swej pracy w UG był inicjatorem wielu projektów badawczych i kierownikiem dużego Zespołu fizyków pracowników Instytutu przyciągając także innych współpracowników w kraju i zagranicą. Był założycielem Środowiskowego Laboratorium Akustyki i Spektroskopii działającego w UG w latach 1973 - 1995 jako jednostka porozumienia o współpracy między UG, Politechniką Gdańską, Gdańską Akademią Medyczną i Zakładem Oceanologii PAN w Sopocie w zakresie badań zagrożeń środowiska hałasem i innymi skażeniami. Równoległe z pracą w UG, był od 1971 – 2001 zatrudniony na ½ etatu pierwotnie w Laboratorium Oceanologii, potem w Zakładzie a od 1983 r. w Instytucie Oceanologii PAN, gdzie zainicjował i kierował badawczym Zespołem Akustyki Podwodnej. W swej karierze naukowej był stypendystą British Council (10 miesięcy 1961/62, University of Durham, Kings College, Newcastle on Tyne), Polskiego Min. Szk. Wyższego (4 miesiące 1964/65 Uniwersytet Łomonosowa oraz Instytut Pedagogiczny w Moskwie), Rządu Włoskiego (3 miesiące 1973/74, La Sapienza University of Rome), European Community Commission (3 miesiące, 1993, University of Leuven, Campus Kortrijk). Jego prace poświęcone są szerokim fizycznym aspektom akustyki (zob. spis publikacji poniżej oraz na stronie internetowej: www.fizas.strony.ug.edu.pl). Ważniejsze z nich można zaliczyć do następujących grup: **1) akustooptyka:** badania dyfrakcji światła na falach ultradźwiękowych, efekty nieliniowe w oddziaływaniach światła laserowego z ultradźwiękami, zastosowania interferometrii holograficznej do badania pola ultradźwiękowego i przetworników ultradźwiękowych. **2) akustyka molekularna:**

spektroskopia ultradźwiękowa substancji organicznych, w tym polimerów, ciekłych kryształów i innych materiałów lepko-sprężystych. **3) akustyka wewnątrz:** badania własności akustycznych sal koncertowych i obiektów budowlanych, fizyczne aspekty zwalczania hałasu i drgań w środowisku życia i pracy człowieka. **4) akustyka podwodna:** badania hydroakustyczne w Bałtyku, badania zanieczyszczeń powierzchni wody. **5) spektroskopia fotoakustyczna** procesów bez promienistych i przejść jonowych w kryształach. Jest autorem lub współautorem około 400 publikacji (w tym 79 artykułów w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, 5 książek, 9 opracowań patentowych, 183 artykuły w materiałach konferencyjnych (142 zagranicznych i 41 krajowych) i innych opracowań; kilkanaście prac ukazało się w okresie ostatniego 10-lecia. Prof. Śliwiński wypromował 28 doktorów (ostatni w 2018 roku); w gronie jego współpracowników 6 osób uzyskało habilitacje a 5 zostało tytułarnymi profesorami. Napisał wiele recenzji rozpraw doktorskich i habilitacyjnych zarówno w Polsce jak i zagranicą, był wielokrotnie recenzentem i uczestniczył w komisjach habilitacyjnych i procedurach nominacyjnych do stopni i tytułów naukowych. Przez wiele lat był członkiem Komitetu Fizyki PAN, Komitetu Badań Morza PAN. Komitetu Akustyki PAN (także aktualnie w Prezydium tego Komitetu) oraz kilku Rad Wydziałów i Rad Naukowych. Był lub jest członkiem towarzystw naukowych: EAA (European Acoustical Association), AES (Audio-Engineering Society, Polskie Towarzystwo Fizyczne (Przewodniczący Oddz. Poznańskiego 1968-71, Polskie Towarzystwo Akustyczne (członek założyciel, 1963, Sekretarz generalny 1963-70, Przewodniczący Zarządu Głównego 1987-96, Członek Honorowy 1999). Był lub jest członkiem kolegiów redakcyjnych czasopism naukowych: *Ultrasonics* (Butterworth-Heinemann Ltd, później Elsevier, London, od 1965-2003, *Acoustics Letters* (Parjon Inf. Service, London, od 1980-2002), *Archives of Acoustics* (PAN, Warszawa, od 1985 - ...), *Oceanologia* (PAN, Sopot, od 1980-2017), *Acustica* (Hirzel Verlag, Stuttgart, 1990-1996), *Akusticheskij Zhurnal* (RAN, Moskwa, od 1990-2001), *Optoelectronics Review* (NOT-Elsevier, (od 1995- 1999). Był członkiem ICA (International Commission on Acoustics) przy IUPAP (International Union of Pure and Applied Physics) wybranym reprezentantem Polski na kolejne kadencje: 1981-1984, 1985-1987, 1996-1999 oraz 2001-2004, 2004-2007. Polskę reprezentował także w Komitecie Wiodącym WCU (Steering Committee of World Congress on Ultrasonics), później ICU (International Congress on Ultrasonics) od 1992 – 2005. Wygłosił wiele wykładów na krajowych i zagranicznych konferencjach, seminariach i spotkaniach, był zapraszany przez kilka Uniwersytetów : w Belgii, Chinach, Francji, Niemczech, Indii, Japonii, Rosji, UK, USA. Jest również znany jako organizator międzynarodowych konferencji: “Prospects in Modern Acoustics, Education and Development” w 1987 w Gdańsku, kilka OSA (Otwarte Seminarium z Akustyki) oraz od 1980 roku co 3 lata Wiosennych Szkół Akustooptyki i Zastosowań (Spring Schools on Acousto-optics and Applications) organizowanych przez Uniwersytet Gdański. Kolejna 11. Szkoła (połączona z 7 Kongresem ICU – International Congress on Ultrasonics) była organizowana przez UG w Gdańsku w 2011 r., 12. na Litwie wspólnie z UG i Uniwersytetem Wileńskim w Druskiennikach w 2014 r., 13. z UG i MISIS (Politechnika Moskiewska) w Moskwie a ostatnia znów w Polsce (wspólnie z UG) w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Otrzymał wiele wyróżnień, odznaczeń i nagród: Nagrody Ministra Edukacji 1971, 1975, 1978, 1989, 1994; Nagroda Ministra Budownictwa i Materiałów Budowlanych 1975; Nagrody Sekretarza Naukowego PAN 1977, 1979; Krzyż Kawalerski Orderu Polonia Restituta 1973, Medal Komisji Edukacji Narodowej 1986; Medal Uniwersytetu Gdańskiego 1999; tytuł: Honorowy Profesor Politechniki Śląskiej w Gliwicach 2005, ICU Golden Wistle Award (Nagroda Złotego Gwizdka ICU- International Congress on Ultrasonics) w Santiago de Chile, 2009; Medal „Universitas Gedanensis Doctrinae Sapientiae Honestati”, 2018.